

Ζωγραφίζει ειδήσεις σε μάρμαρο

Έντυπη Έκδοση Ελευθεροτυπία, Σάββατο 18 Δεκεμβρίου 2010

Της ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΜΠΑΡΚΑ

Ο Παναγιώτης Κουλουράς τα τελευταία δύο χρόνια διαβάζει καθημερινά εφημερίδες για να επιλέξει το θέμα που θα ζωγραφίσει. Μία φορά την εβδομάδα, ένα θέμα -και συγκεκριμένα μία φωτογραφία δημοσιευμένη στον Τύπο- αποτελεί το «μοντέλο» του.

Εληξε ο παγκόσμιος συναγερμός για την γρίπη 11.08.2010

Μπαίνοντας ο θεατής στην πρώτη ατομική του έκθεση, στην γκαλερί «Siakos-Hanappe» στη Γλυφάδα, θα θυμηθεί τα γεγονότα, ενδεχομένως και τις φωτογραφίες. Έτσι, όμως, όπως θα πλησιάσει στα μικροσκοπικά μαρμάρινα θραύσματα για να τις δει, θα αναγκαστεί να σκεφτεί, να ανασύρει μνήμες, να κάνει τον απολογισμό του.

Ο 37χρονος εικαστικός ζωγραφίζει ρεαλιστικά τα γεγονότα πάνω σε κομμάτια από μάρμαρο, χωρίς να παίρνει θέση. Ο ίδιος διαλέγει το χαρακτηρισμό του «παρατηρητή». Κι όμως. Τόσο το υλικό, που προσδίδει στη σύγχρονη πραγματικότητα τη χαμένη μνημειακότητά της, όσο και η φόρμα του, το άτσαλα κομμένο (ή και σπασμένο) θραύσμα, γίνονται στον άσπρο τοίχο της γκαλερί τα κομμάτια ενός παζλ, που διαμορφώνει τελικά τη συλλογική μας συνείδηση.

Χωρίς λόγια

Ο Παναγιώτης Κουλουράς τα τοποθετεί με χρονολογική σειρά το ένα δίπλα στο άλλο. Έτσι η εκλογή του Ομπάμα στην Αμερική συνομιλεί με το πορτρέτο της Κωνσταντίνας Κούνεβα και τον Δεκέμβρη του 2008, ενώ το οριστικό «τέλος» του Χάρι Πότερ με την επιδημία χολέρας στην Αϊτή, ο Ντομινίκ Στρος-Καν με την έκρηξη του ηφαιστείου στην Ισλανδία. Με λίγα λόγια, πολιτικοί ηγέτες, ποπ τραγουδιστές και είδωλα, θύτες ή θύματα κάθε είδους βίας «στέκονται» χωρίς λόγια, αλλά με πολύ νόημα, μπροστά στα μάτια μας. «Εφήμερα μνημεία» είναι ο εύστοχος τίτλος τους.

Επέλεξε τυχαία το μάρμαρο. Μια μέρα τράβηξε μερικές γραμμές με το πινέλο του και ανακάλυψε πόσο καλά φωτίζονται τα χρώματα. Την ιδέα με τα γεγονότα της τρέχουσας

επικαιρότητας την είχε ήδη στο μυαλό του. Τόσο απλά ξεκίνησε. Στην αρχή μάζευε τα μάρμαρα που έβρισκε πεταμένα μέσα στην πόλη. «Ίσως να έχουν χρησιμοποιηθεί κάποια απ' αυτά σε διαδηλώσεις...», γελάει. Όταν δημιούργησε τα πρώτα έργα απευθύνθηκε στην «Athens Voice», η οποία μία φορά την εβδομάδα δημοσιεύει -αντί άλλης φωτογραφίας- το έργο του. Αλλωστε μέχρι το τέλος της έκθεσης, τα 75 θραύσματα θα ξεπεράσουν τα 80. Κάθε εβδομάδα θα κρεμείται κι ένα καινούριο.

«Η δημοσίευση στο free press είναι δομικό στοιχείο του έργου. Λειτουργεί σαν αναπαράσταση της αναπαράστασης του ίδιου του γεγονότος...», τονίζει. «Κάθε ένα απ' αυτά είναι ένα "σημείο", όπως έλεγε και ο Κλέε. Δεν έχει νόημα από μόνο του. Το ένα σημείο με το άλλο δημιουργούν χώρο. Μπορείς να διαβάσεις το χώρο με πολλά σημεία».

Πριν ξεκινήσει τα «Εφήμερα μνημεία» δεν διάβαζε τόσο επίμονα τις ειδήσεις. «Αισθανόμουν πολύ μικρός απέναντι στα γεγονότα. Ενωθα ότι δεν μπορώ να κάνω τίποτα. Και παρέμενα αμέτοχος. Ούτε τώρα έχω καμία διάθεση να κρίνω. Παρατηρητής είμαι σ' αυτή την υπόθεση. Παίρνω θέση μόνο ως πολίτης. Η ζωγραφική για μένα είναι το εργαλείο, ξέρω να το δουλεύω, κι αυτό κάνω... Η πληροφορία που δεχόμαστε για μια στιγμή ορίζει τη ζωή μας. Μετά ξεχνιέται. Εγώ τις "γράφω" πάνω στο μάρμαρο για να στηθεί στο τέλος ένα μνημείο. Το μνημείο της συλλογικότητάς μας».

Η ζωγραφική είναι μάλλον κάτι παραπάνω από εργαλείο γι' αυτόν. Στα 24 του έφυγε από τη γενέτειρά του, την Καλαμάτα, και ήρθε στην Αθήνα αποφασισμένος να σπουδάσει στην ΑΣΚΤ. Αποφοίτησε το 2007. Από το 2004 δουλεύει πλάι στον Βλάση Κανιάρη ως βοηθός. «Υποφέρω συνειδησιακά, έχω τύψεις όταν δεν ζωγραφίζω. Γι' αυτό πήγα στη Σχολή. Αν δεν το έκανα, θα βασανιζόμουν στη ζωή μου πάρα πολύ».

Γκαλερί στη Γλυφάδα

Εναν χρόνο συμπληρώνει τον άλλο μήνα η νέα γκαλερί «Siakos-Hanappe» στη Γλυφάδα. Η Βελγίδα ιστορικός τέχνης Ελς Χάναπε είναι παλιά μας γνώριμη από τα χρόνια που διατηρούσε την εξαιρετική γκαλερί «Els Hanappe underground» στου Ψυρρή (2000-2005). «Εφυγα για διάφορους λόγους, ακόμα και προσωπικούς. Εβλεπα, όμως, ότι άλλαζε η γειτονιά στου Ψυρρή και ο δήμος δεν είχε καμία διάθεση να μας βοηθήσει. Ηθελα να μετακομίσω, αλλά δεν ήξερα πού. Εκλεισα την γκαλερί και έψαχνα, χωρίς να βιάζομαι, γιατί στην Αθήνα είναι πολύ δύσκολο να βρεις χώρους».

Τη Γλυφάδα δεν την ήξερε καθόλου. «Μου άρεσε όμως. Είναι πολύ πιο άνετη, πιο ανοιχτή σαν γειτονιά, πιο ευγενική η ατμόσφαιρα. Βρήκαμε με τον Λάζαρο Σιάκο το χώρο και τολμήσαμε». Δεν το έχει μετανιώσει. «Η περιοχή έχει προοπτικές, σε λίγο καιρό θα ολοκληρωθεί η Εθνική Βιβλιοθήκη στο πολιτιστικό κέντρο του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος. Ολόκληρη η περιοχή από το Φάληρο μέχρι τη Γλυφάδα δεν έχει αίθουσες σύγχρονης τέχνης, ενώ προσφέρει στον επισκέπτη της πολλά».

Η «Siakos-Hanappe» θα συμμετάσχει φέτος στην Art Athina, ενώ σιγά σιγά θα τη δούμε και στις φουάρ του εξωτερικού. Συνεχίζει όμως τις συνεργασίες με τους καλλιτέχνες που είχε: Νίνα Παπακωνσταντίνου, Απόστολος Καραστεργίου, Ελένη Καμμά, Adam Chodzko, Τζέισον Μίντλμπρουκ κ.ά. Μαζί με τα έργα του Π. Κουλουρά εκτίθενται καινούρια έργα της Δήμητρας Γιαννακάκου-Ραζέλου και του Βέλγου Guy Van Bossche. *

info:Μαραγκού 16, Γλυφάδα, τηλ.: 210-8982510. Διάρκεια έως 22 Ιανουαρίου (Τρ.-Παρ. 12-8 μ.μ., Σαβ. 12-4 μ.μ.). Έργα του εκτίθενται και στην ομαδική έκθεση «Ο χρόνος, οι άνθρωποι, οι ιστορίες τους» στο Μουσείο Μπενάκη.